PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. július 26.[1]

C-61/16. P. sz. ügy

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
kontra

Giant (China) Co. Ltd

„Fellebbezés – Dömping – 502/2013/EU rendelet – A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatala – 1225/2009/EK rendelet – A 18. cikk (1) bekezdése – Együttműködés – A »szükséges információk« fogalma – Egyéni elbánás iránti kérelem – A kijátszás kockázata”

I. Bevezetés

1. A jelen ügy egy, a European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), az európai kerékpárgyártók érdekeit képviselő egyesület által benyújtott fellebbezésre vonatkozik. Fellebbezésében az EBMA azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a Giant (China) kontra Tanács ügyben 2015. november 26-án hozott ítéletet[2] (a továbbiakban: megtámadott ítélet), amellyel a Törvényszék a Giant (China) Co. Ltd. (a továbbiakban: Giant) kínai kerékpárgyártóra vonatkozó részében megsemmisítette a 2013. május 29-i 502/2013/EU tanácsi rendeletet[3] (a továbbiakban: vitatott rendelet).

2. Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság (a továbbiakban együttesen: intézmények) által támogatott EBMA lényegében a Törvényszék által a megtámadott ítéletben levont azon következtetést vitatja, mely szerint a Tanács által hivatkozott tények egyike sem tette lehetővé a Gianttal szembeni egyedi dömpingellenes vám alkalmazásának a vitatott rendeletben való megtagadását.

3. A jelen ügyben a Bíróságnak lehetősége nyílik arra, hogy pontosítsa az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletnek[4] (a továbbiakban: alaprendelet) a dömpingellenes vizsgálatban érdekelt felek által tanúsított együttműködés hiányát szabályozó 18. cikke alkalmazását, közelebbről az e cikk (1) bekezdésében szereplő „szükséges információ” fogalmát.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 T-425/13, nem tették közzé, EU:T:2015:896.

3 A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 990/2011/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot követő módosításáról szóló, 2013. május 29-i 502/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 153., 17. o.).

4 HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o. A jelen ügy tárgyát képező vizsgálat időpontjában a dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket e rendelet tartalmazta.

II. Jogi háttér

4. Az alaprendelet 2. cikkének az exportár meghatározására vonatkozó (8) és (9) bekezdése értelmében:

„(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely észszerű alapon megállapítható.”

5. Az alaprendelet 18. cikke értelmében:

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[…]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[…]”

III. A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

A. A vitatott rendelet elfogadásához vezető eljárás

6. A jogvita előzményeit részletesen ismerteti a megtámadott ítélet 1.-25. pontja, így e pontokra hivatkozom. A jelen eljárással kapcsolatban mindössze arra emlékeztetek, hogy a Bizottság 2012. március 9-én bejelentette az Unióban a Kínából származó kerékpárok behozatalára megállapított (és több alkalommal felülvizsgált) dömpingellenes intézkedések időközi felülvizsgálatának hivatalból történő megindítását.[5]

7. Azon kínai exportáló gyártó vállalkozáscsoportok között, amelyek az Unióba irányuló exportot jelentettek be a (2011. január 1. és december 31. közötti) felülvizsgálati időszak során, szerepelt az a csoport is, amelynek a Giant a tagja (a továbbiakban: Giant csoport).

5 Lásd részletesen a megtámadott ítélet 2–8. pontját.

8. A Giant csoporthoz tartozó egyik vállalkozás a Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (a továbbiakban: GP) volt, a Giant csoport és a Jinshan Development and Construction (a továbbiakban: Jinshan) közös vállalkozása.[6] Mivel a GP 2011 szeptemberében valamennyi tevékenységét megszüntette, és felszámolás alatt áll, a Giant csoport kérte a Bizottságot, hogy zárja ki e társaságot a vizsgálatból.

9. 2012. május 15-én az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően a Bizottság piacgazdasági feltételek mellett működő társaság jogállása (a továbbiakban: MET) iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt küldött a Giant részére. Egyúttal tájékoztatta ez utóbbit arról, is, hogy ha részesülni kíván a MET-ben, valamennyi vele kapcsolatban álló, Kínában található vállalkozásnak, köztük a GP-nek is ki kell töltenie a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt, mivel ez utóbbi vállalkozás kerékpárokat állított elő, és a Giant csoport legnagyobb Európába exportáló vállalkozása volt a vizsgálati időszakban.

10. A vizsgálat során folytatott levelezés keretében a Bizottság lényegében arról tájékoztatta a Giantot, hogy álláspontja szerint a GP-n keresztül a Giant csoport kapcsolatban állt azzal a csoporttal, amelyhez a Jinshan tartozott (a továbbiakban: Jinshan csoport), amelynek legfőbb beruházásai kerékpárok előállítására és értékesítésére irányultak. Így a Bizottság szerint a Giant a Jinshan csoporthoz tartozó társaságok vonatkozásában is köteles volt megküldeni a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt és megválaszolni a dömpingellenes kérdőívet. A Bizottság arról is tájékoztatta a Giantot, hogy e nyomtatványok és kérdőívek benyújtásának hiányában az alaprendelet 18. cikkét fogja alkalmazni, és a Giant csoport által előterjesztett MET iránti kérelmet el fogja utasítani.[7]

11. A vizsgálat során a Giant a csoportjához tartozó hat vállalkozás, köztük a GP vonatkozásában benyújtotta a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt, majd a csoportjának az érintett termék gyártásában és exportjában részt vevő tizenegy vállalkozására, köztük a GP-re, valamint ezeknek a vállalkozásoknak az Unió területén székhellyel rendelkező hat értékesítést végző leányvállalatára vonatkozó dömpingellenes kérdőívet töltött ki. Ugyanakkor több alkalommal jelezte, hogy a GP-n keresztül csak közvetve kapcsolódik a Jinshan csoporthoz, nem köteles a Jinshan és leányvállalatai vonatkozásában a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatvány benyújtására és a dömpingellenes kérdőív kitöltésére, és ez nem is áll módjában.[8]

12. 2012. október 23-án a Bizottság tájékoztatta a Giantot, hogy mivel nem kapta meg a Jinshan csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó MET iránti kérelmet, nem tudja érdemben megvizsgálni a Giant MET iránti kérelmének tartalmát. Ennek következtében a Bizottság úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazza, és nem veszi figyelembe teljes egészében a Giant által a saját MET iránti kérelemére vonatkozóan benyújtott információkat.

13. 2013. március 21-én a Bizottság tájékoztatta a Giantot, hogy az említett 18. cikk (1) bekezdését szándékozik alkalmazni, és megállapításait az exportár meghatározása tekintetében is a rendelkezésére álló adatok alapján fogja megtenni, mivel a GP-vel kapcsolatban álló valamennyi félre vonatkozó teljes körű információk hiányában nem tud megfelelő és megbízható számításokat végezni az exportárra vonatkozóan, és így nem tud egyedi dömpingkülönbözetet meghatározni a GP és ennélfogva a teljes Giant csoport számára.

6 Lásd a megtámadott ítélet 14. pontját, amely meghatározza a GP ellenőrzésének rendszerét.

7 Lásd a megtámadott ítélet 15. és 17. pontját.

8 Lásd a megtámadott ítélet 16., 18–20., 22. és 24. pontját.

B. A vitatott rendelet

14. 2013. június 5-én a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet. E rendelet (63) és (64) preambulumbekezdésében a Tanács elutasította a Giant csoport által beterjesztett MET iránti kérelmet az e csoport által a Bizottság információkérésére küldött válasz súlyosan hiányos volta miatt. A Tanács rámutatott, hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását és az említett kérelem elutasítását az idézte elő, hogy a Giant megtagadta a csoportja szerkezetére vonatkozó valamennyi szükséges információ szolgáltatását.

15. Ezt követően a Tanács a vitatott rendelet (131)–(141) preambulumbekezdésében azt is megjegyezte, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazta a Giant exportárának meghatározásakor.

16. A Tanács előadta, hogy a Giant megtagadta a csoport szerkezetére vonatkozó szükséges információk és a Jinshan csoport által a felülvizsgálati időszakban az érintett termék gyártásához, az Unióba irányuló exportértékesítéseinek mennyiségéhez és áraihoz kapcsolódó lényeges információk szolgáltatását a bizottsági szolgálatok számára. A vizsgálat megerősítette, hogy a Giant csoport egyik leányvállalata – a GP – közös részesedés, szerkezeti és ügyvezetési kapcsolatok révén kapcsolódott a Jinshan csoporthoz, és hogy e csoport részt vett az érintett termék Kínában történő gyártásában és értékesítésében. A Jinshan csoportba tartozó vállalatok által a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványra és a dömpingellenes kérdőívre adott válaszok hiányában a Tanács nem tudta értékelni, hogy az érintett termék e csoport általi gyártása és forgalmazása milyen mértékben hatott ki az exportár meghatározására a GP, és ebből következően a Giant mint teljes csoport tekintetében. A Tanács szerint tehát lehetetlen teljes körű és megbízható számításokat végezni az exportárral kapcsolatban, és így megoldani az egyedi különbözet kiszámítását a GP, és ebből következően a Giant mint teljes csoport tekintetében. [9]

17. Válaszul a Giant érvére, mely szerint semmiképpen sem állt fenn bármilyen potenciális dömpingellenes intézkedés kijátszásának veszélye, például azáltal, hogy átcsoportosítják a gyártást a két csoport között, mivel a GP, a két csoportot összekötő egyetlen kapocs 2011 szeptemberében abbahagyta működését, a Tanács megjegyezte, hogy a felülvizsgálati időszak végén a GP még létezett mint jogi személy, és ennélfogva a gyártási tevékenységet bármikor folytatni lehetett volna a jövőben. [10]

18. A vitatott rendelet tehát fenntartotta a Giant számára megállapított 48,5%-os végleges dömpingellenes vámtételt, amelyet valamennyi, egyéni elbánásban nem részesülő kínai exportáló gyártó esetében alkalmazni kell.

IV. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

19. A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 19-én benyújtott keresetlevelében a Giant a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő. Keresetének alátámasztása érdekében a Giant nyolc jogalapra hivatkozott. Ugyanakkor a Törvényszék a megtámadott ítéletben csak három jogalapot vizsgált. [11]

9 Lásd a vitatott rendelet (131)–(135) preambulumbekezdését.

10 Lásd a vitatott rendelet (137) preambulumbekezdését.

11 Egyrészről a Giant által a Törvényszék előtt előadott harmadik és ötödik jogalap első részéről, másrészről pedig a hetedik jogalapról van szó. Lásd különösen a megtámadott ítélet 46–51. pontját.

20. A Törvényszék elsőként megállapította, hogy a Tanács két okból utasította el a Giant egyéni elbánás iránti kérelmét: egyrészről a GP-vel kapcsolatban álló valamennyi féllel, különösen a Jinshan csoportba tartozó vállalkozásokkal kapcsolatos teljes körű információk hiánya miatt, amely véleménye szerint lehetetlenné tette a Giant csoport exportárának meghatározását és így e csoport számára egyedi dömpingkülönbözet meghatározását; másrészről a dömpingellenes intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat fennállása miatt. Ilyen körülmények között a Törvényszék úgy döntött, hogy mindenekelőtt e két összefüggést elemzi.

21. Az első összefüggéssel kapcsolatban a Törvényszék megállapította, hogy a Giant által benyújtott információk alapján a Tanács rendelkezett a szükséges információkkal ahhoz, hogy megbízható módon meghatározza a Giant csoport exportárát, és ezáltal e csoport számára egyedi dömpingkülönbözetet és egyedi dömpingellenes vámot állapítson meg. A Törvényszék szerint tehát a Tanács tévesen alkalmazta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, és alapozta következtetéseit a Giant csoport exportárainak a rendelkezésre álló adatok alapján történő meghatározására.[12] A Törvényszék ezt követően elutasította a Tanács érveit, amelyekkel azt állította, hogy az eljárás során a Giant hamis és megtévesztő információkat szolgáltatott.[13]

22. A második összefüggéssel kapcsolatban a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügy körülményei között a Giant egyedi dömpingellenes vám iránti kérelmének elutasítása indokául a Tanács nem hivatkozhatott a kijátszás kockázatára.[14]

23. Így a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács az általa hivatkozott egyik tényező alapján sem utasíthatta el a Giant egyéni elbánás iránti kérelmét, és ennek következtében az ezen exportáló gyártó által előterjesztett többi jogalap vizsgálata nélkül megsemmisítette a vitatott rendeletet az ez utóbbira vonatkozó részében.

V. A felek kérelmei

24. Az EBMA a fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, érdemben döntsön, és utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet, vagy a megsemmisítés iránti kereset érdemében történő döntéshozatalra utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé. Az EBMA kéri továbbá a Bíróságot, hogy a Giantot kötelezze a fellebbezéssel és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatos költségek viselésére.

25. A Giant kéri, hogy a Bíróság a fellebbezést nyilvánítsa nyilvánvalóan elfogadhatatlannak és/vagy nyilvánvalóan megalapozatlannak, és ezért a fellebbezést indokolással ellátott végzésében teljes egészében utasítsa el, a fellebbezést mindenképpen mint elfogadhatatlant és/vagy megalapozatlant utasítsa el, és kötelezze az EBMA-t a jelen eljárás költségeinek viselésére.

26. A Tanács és a Bizottság a Bíróság eljárási szabályzatának 172. cikke alapján benyújtott válaszbeadványaikban azt kérik a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, érdemben döntsön, és utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet, vagy a megsemmisítés iránti kereset érdemében történő döntéshozatalra utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé. Végezetül azt kéri a Bíróságtól, hogy a Giantot kötelezze e két intézmény részéről a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárással kapcsolatosan felmerült költségek viselésére.

12 A megtámadott ítélet 56–70. és 77. pontja.

13 A megtámadott ítélet 71–76. pontja.

14 A megtámadott ítélet 79–90. pontja.

VI. Elemzés

27. Az EBMA a Tanáccsal és a Bizottsággal egyetértésben fellebbezése alátámasztására három jogalapot terjeszt elő:

28. Az első két jogalap, amelyet együttesen érdemes elemezni, az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének többféle téves alkalmazásán alapul. Ezzel összefüggésben az EBMA azt is kifogásolja, hogy a Törvényszék túllépte a felülvizsgálati jogkörét. Harmadik jogalapjával az EBMA azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a kijátszás kockázatának hiányára vonatkozó elemzésében.

A. Az első és a második jogalapról

1. A felek érvelésének összefoglalása

29. Az intézmények által támogatott első két jogalapjával az EBMA vitatja a Törvényszék által a megtámadott ítélet 56–78. pontjában kifejtett elemzést. E két jogalap keretében az EBMA lényegében négy kifogást terjeszt elő, amelyek közül az első három az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének téves alkalmazásán alapul, a negyedik [15] szerint pedig a Törvényszék túllépte a felülvizsgálati jogkörét.

30. Elsőként az EBMA felrója a Törvényszéknek, hogy téves volt a jogi elemzése az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Tanács által a vitatott rendeletben történt alkalmazására vonatkozó értékelésében.

31. Az EBMA szerint az intézmények háromféle módon használhatják az alaprendelet 18. cikke (1) és (3) bekezdése értelmében vett „rendelkezésre álló adatokat”: „általános módon”, az egyes felek által szolgáltatott valamennyi információ és adat alapján, az információk és adatok egy átfogó csoportjának, például a MET iránti kérelemnek vagy az egyéni elbánásra irányuló kérelemnek a figyelembevételével; illetve kizárólag az információk vagy az adatok egy csoportja bizonyos szempontjainak figyelembevételével.

32. Márpedig a megtámadott ítéletben a Törvényszék abból a téves előfeltevésből indult ki, hogy a Tanács a Giant exportárára az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazta (az előző pontban leírt három esetből a másodiknak megfelelő helyzetben). Ezzel szemben a csoportja szerkezetére, különösen a Giant csoport és a Jinshan csoport közötti, a GP-n keresztül fennálló valamennyi kapcsolatra vonatkozó összes információ szolgáltatásának megtagadása miatt a Tanács a Giant csoport esetén a 18. cikket „általános módon” alkalmazta. E megtagadás megakadályozta, hogy az intézmények pontos képet alakítsanak ki az együttműködő fél azonosságát illetően.

33. A Bizottság egyetért ezzel a kifogással, és azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a vitatott rendeletet, amikor megállapította, hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazása nem a tényleges exportáló behatárolására, hanem végső soron az exportár meghatározására vonatkozott.

34. Másodszor az EBMA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Giant részéről tanúsított, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett együttműködésnek az értékelésekor. A Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a Giant nem működött együtt a vizsgálat során, mivel nem szolgáltatta azokat az alapszintű információkat, amelyek lehetővé tették volna, hogy az intézmények teljes és pontos képet kapjanak az e csoporttal kapcsolatban álló, az érintett termék gyártásában és értékesítésében részt vevő valamennyi vállalkozás tevékenységeiről. A Törvényszék megállapításával ellentétben a Giant csoport, a GP és a Jinshan csoport között fennálló

15 Ez a kifogás valójában egy elkülönült jogalapnak minősül.

kapcsolatok relevanciája nem korlátozódott a közvetlen eladásokra vonatkozó ügyletekre. Az alapvető információk hiányában az intézmények nem tudták felmérni a Jinshan érintettségét, és különösen azokat a lehetséges módokat, amelyekkel ez a csoport befolyásolhatta a GP, és ezáltal a Giant csoport tevékenységeit. Példaként az EBMA a Giant és a Jinshan csoport között esetlegesen fennálló, a piacok felosztásáról, illetve a közös árpolitikáról szóló megállapodásokra hivatkozik, amelyek nem tűnnek ki a Giant által a vizsgálat során benyújtott, eladásokról szóló táblázatokból vagy konszolidált kimutatásokból, azonban levezethetők az összes vállalkozás adatainak összehasonlításával. A Tanács egyetért ezzel a kifogással.

35. Harmadszor az EBMA arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet tévesen írja elő a Bizottság számára azt a túlzott mértékű kötelezettséget, hogy bizonyítsa az érintett termék gyártásában vagy értékesítésében részt vevő társult vállalkozásokra vonatkozóan megkövetelt alapinformációk szükségességét. Márpedig a kapcsolat vagy az ilyen részvétel fennállása elegendő ahhoz, hogy a dömpingellenes kérdőív megválaszolása az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „szükséges” információvá váljon. A Bizottság egyetért ezzel a kifogással, és azt állítja, hogy a Törvényszék téves értelmezése megfordítja az alaprendelet 18. cikke szerinti bizonyítási terhet, és „előnyt” biztosít azon vállalkozások számára, amelyek úgy döntenek, hogy nem tesznek teljes egészében eleget a dömpingellenes vizsgálatok során a Bizottság kérelmeinek.

36. Negyedszer az EBMA, az intézmények egyetértésével lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy ezen intézmények helyébe lépett, amikor a részlegesen benyújtott bizonyítékokból következtetéseket vont le, és ezáltal megsértette az említett intézményeket megillető széleskörű mérlegelési jogkört.

37. Ezzel kapcsolatban a Tanács rámutat, hogy az információk szükségességének felmérése és azok értékelése bonyolult művelet, és az intézmények széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek azon információk kiválasztására, amelyeket a dömpingellenes vizsgálatban relevánsnak ítélnek. A Tanács azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapított meg egy esetlegesen fennálló nyilvánvaló mérlegelési hibát, és ráadásul nem alkalmazta az ítélkezési gyakorlatban kidolgozott hitelességi vizsgálatot. Többek között nem vizsgálta azt, hogy a Giant csoport által szolgáltatott bizonyítékok elegendőek voltak-e annak megállapításához, hogy az intézmények értékelése hiteles volt-e a vizsgálat során. A Bizottság rámutat, hogy az ő feladata annak meghatározása, melyek a „szükséges” információk, és milyen következményekkel jár ezen információk benyújtásának elmulasztása. A Törvényszéknek nem feladata, hogy másodszor is lefolytassa a vizsgálatot, illetve hogy az intézmények által tett értékelést a sajátjával helyettesítse.

38. A Giant elsődlegesen azt állítja, hogy az első és a második jogalap elfogadhatatlan, mivel a tényeknek a Törvényszék általi értékelésére vonatkoznak, amely nem tartozik a Bíróság fellebbezéssel kapcsolatos hatáskörébe. Másodlagosan azt állítja, hogy az EBMA által hivatkozott jogalapokat érdemben el kell utasítani.

2. Értékelés

a) Az elfogadhatóságról

39. Először is a Giant által vitatott első két jogalap elfogadhatóságát kell vizsgálni.

40. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Ezeknek a tényeknek a megállapítása és e bizonyítékoknak az értékelése tehát – amennyiben nincsen szó az elferdítésükről – nem olyan jogkérdés, amelynek felülvizsgálata a Bíróságra tartozna. Amennyiben azonban a Törvényszék megállapította, illetve értékelte a tényállást, a

Bíróság az EUMSZ 256. cikk alapján a tényállás Törvényszék általi jogi minősítésének és az abból levont jogi következtetésnek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel. [16]

41. A jelen ügyben az EBMA első két jogalapja keretében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazása során. Először is téves volt a jogi elemzése az e rendelkezésen alapuló értékelésében; másodszor, e rendelkezés fényében tévesen értékelte a Giant együttműködését és harmadszor, túlzott terhet írt elő a Törvényszék számára. Negyedszer az EBMA felrója a Törvényszéknek, hogy túllépte a felülvizsgálati jogkörét, és megsértette az intézményeket megillető mérlegelési jogkört. Márpedig meg kell állapítani, hogy mindezek a kifogások kétségkívül olyan jogkérdéseket vetnek fel, amelyek a Bíróság hatáskörébe tartoznak.

42. Így, amennyiben az első két jogalap keretében előadott kifogások nem a tényeknek a Törvényszék általi értékelésére, hanem a jog megsértésére vonatkoznak, ezeket a kifogásokat elfogadhatóknak kell tekinteni. Ugyanakkor, ha az EBMA vagy az intézmények által az első két jogalap keretében előadott kifogások olyan érveket tartalmaznak, amelyek a tényeknek a Törvényszék általi értékelésére vonatkoznak, ezeket az érveket elfogadhatatlanoknak kell tekinteni.

b) Az ügy érdeméről

1) Az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének téves alkalmazásán alapuló első három kifogásról

i) Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséről és a „szükséges információk” fogalmáról

43. Az alaprendeletnek az „együttműködés hiánya” címet viselő 18. cikkének (1) bekezdése felhatalmazza az intézményeket arra, hogy a rendelkezésre álló adatokat használják, ha valamely érdekelt fél megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja. A rendelkezésre álló adatokat lehet használni akkor is, ha valamely érdekelt fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltat. E rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy e négy feltétel vagylagos, úgyhogy ha közülük egy teljesül, az intézmények a rendelkezésre álló adatok alapján átmeneti vagy végleges ténymegállapításokat tehetnek. [17]

44. Először is meg kell jegyezni, hogy, amint az az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének szövegéből kiderül, e rendelkezést az 1994-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény [18] 6.8. cikkének az uniós jogba való átültetésének kell tekinteni, az értelmezése során tehát e megállapodást a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni. [19]

16 Lásd ebben az értelemben: 2017. január 12-i Timab Industries és CFPR kontra Bizottság ítélet (C-411/15 P, EU:C:2017:11, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 E tekintetben lásd: 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet (T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271) 44. pont. Ezt a megfogalmazást a Törvényszék több ítélete, köztük a megtámadott ítélet is (lásd a 61. pontot) átveszi.

18 HL 1994. L 336., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 82. o. Ez a megállapodás a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt, és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott egyezmény 1A. mellékletében szerepel. A dömpingellenes megállapodás 6.8. cikkének szövege szerint: „Azokban az esetekben, amikor valamelyik érdekelt fél meggátolja a szükséges információ hozzáférhetőségét vagy más módon nem biztosítja azt észszerű időn belül, illetve amikor jelentősen hátráltatja a vizsgálatot, a rendelkezésre álló adatok alapján előzetes vagy végső, megerősítő vagy elutasító határozat hozható.”

19 E tekintetben lásd részletesebben: a Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács egyesített ügyekre (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2016:928) vonatkozó indítványom 34–37. pontja és az ott feltüntetett ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozások. Lásd különösen: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 44–46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Konkrétan az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése és a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikke közötti kapcsolatra vonatkozóan lásd: 2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet (T-409/06, EU:T:2010:69, 103. pont); 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet (T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271, 40. pont).

45. Ezt követően meg kell jegyeznem, hogy a jelen ügy a fent említett négy feltétel közül az elsőre vonatkozik, amely feltételek az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében lehetővé teszik az intézmények számára, hogy a rendelkezésre álló adatokat használják. Amint ugyanis a jelen indítvány 14–16. és 21. pontjából kiderül, a vitatott rendeletben a Tanács azért alkalmazta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, mert a Giant elmulasztotta a Tanács által szükségesnek tekintett információk szolgáltatását, és a Törvényszék az említett rendelkezésnek e tekintetben történő téves alkalmazása miatt megsemmisítette a vitatott rendeletet.

46. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet nem határozza meg a szükséges információ fogalmát (és egyébként az uniós jog egyetlen más rendelkezése sem). Eddig magának a Bíróságnak sem volt alkalma arra, hogy e fogalommal foglalkozzon. Ugyanakkor a WTO szerveinek a döntéshozatali gyakorlata, amelyet a Törvényszék az ítélkezési gyakorlatában átvett, hasznos iránymutatást ad e fogalom lényeges jellemzőinek azonosításához.

47. Így a WTO keretében létrehozott szakértői csoport rámutatott, hogy egy adott információnak a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikke értelmében vett szükségessé nyilvánítására irányuló döntést nem elvontan, hanem az egyes vizsgálatok sajátos körülményeinek figyelembevételével kell meghozni. [20] Így tehát egy különleges adat, amely döntő jelentőségű lehet egy adott vizsgálatban, nem bír ugyanakkora relevanciával egy másik vizsgálatban. Ebből következően egy információ szükséges jellegét minden egyes esetben *in concreto* kell értékelni.

48. Az említett vizsgálóbizottság arra is rámutatott, hogy az egyik érdekelt fél birtokában lévő különleges információt, amelynek átadását a dömpingellenes vizsgálat elvégzésével megbízott hatóság kérte a megállapításai megtétele érdekében, ugyanezen rendelkezés értelmében szükségesnek kell tekinteni. [21]

49. Amint az a jelen indítvány 44. pontjából kitűnik, ezek az iránymutatások az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „szükséges információk” fogalmának értelmezése szempontjából is jelentőséggel bírnak. Az ilyen fogalom körülhatárolása során ugyanakkor nem lehet elvonatkoztatni a dömpingellenes eljárásnak az alaprendeletben szereplő meghatározásától.

50. Ezzel kapcsolatban ugyanis meg kell jegyeznem, hogy bár az alaprendelet keretében a Bizottságnak mint vizsgáló hatóságnak a feladata annak meghatározása, hogy a dömpingellenes eljárásban érintett termék dömping tárgyát képezi-e, és noha ezen intézmény így nem teheti meg, hogy az e tekintetben rá háruló bizonyítási teher egy részét áthárítsa, bizonyos, hogy ez a rendelet nem ruház a Bizottságra semmilyen olyan vizsgálati hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy társaságokat a vizsgálatban való részvételre vagy adatok szolgáltatására kényszerítse. E körülmények között az intézmények a dömpingellenes eljárásokban rá vannak utalva a felek önkéntes együttműködésére, hogy számukra az előírt határidőn belül benyújtsák a szükséges információkat. Ily módon a felek együttműködése, és különösen az általuk az alaprendelet 6. cikkének (2) bekezdésében előírt kérdőívre adott válaszai a dömpingellenes eljárás lefolytatásának lényeges részét alkotják. [22]

51. Egyébként az alaprendelet 18. cikkének (6) bekezdéséből következik, hogy ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

20 Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a WT/DS312/R „Korea – Az Indonéziából származó egyes papírtermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám” című 2005. október 28-i jelentése (7.43. bekezdés). E tekintetben lásd: a Törvényszék 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélete (T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271, 46. pont).

21 Lásd: a WTO vizsgálóbizottságának a WT/DS337/R „Európai Közösségek – A Norvégiából származó tenyésztett lazacra vonatkozó dömpingellenes intézkedés” című 2008. január 15-i jelentése (7.343. bekezdés). E tekintetben lásd: a Törvényszék 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélete (T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271, 46. pont).

22 Lásd ebben az értelemben: 2009. március 10-i Interpipe NikoTube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítélet (T-249/06, EU:T:2009:62, 87. pont). A kijátszás miatt indított eljárással kapcsolatban lásd analógia útján: 2014. szeptember 4-i Simon, Evers & Co. ítélet (C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. pont).

52. Mindezen megfontolásokból az következik, hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazása, és különösen a „szükséges információk” kifejezés e rendelkezésnek megfelelő értelmezése során több eltérő követelményt kell figyelembe venni.

53. Egyfelől biztosítani kell, hogy az érdekelt felek ténylegesen és maradéktalanul, a tőlük lehetőségeik szerint elvárható módon együttműködjenek a vizsgálatban [23] anélkül, hogy akadályoznák az eljárást. E célból kötelesek benyújtani a rendelkezésükre álló és az intézmények által a megállapításaikhoz szükségesnek ítélt valamennyi információt. Az érdekelt felet a hiányos vagy részleges együttműködés esetén sújtó negatív következményeknek, például annak, hogy ez utóbbi kevésbé kedvező helyzetbe kerülhet ahhoz képest, mint amelyben akkor lett volna, ha teljes mértékben együttműködött volna a vizsgálatban, a vizsgálatban való teljes és feltétlen együttműködésre kell ösztönözniük.

54. Másfelől az intézmények ugyanakkor nem követelhetik meg valamely érdekelt féltől, hogy olyan információkat szolgáltasson, amelyek nyilvánvalóan nem szükségesek a megállapításaikhoz, vagy amelyeket nem tud benyújtani, feltéve, hogy a lehetőségeik szerint elvárható eljárás követelménye komoly erőfeszítések megtételére kötelezi a feleket. [24]

55. Így tehát e fenti megfontolások fényében kell értékelni, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék elemzése az EBMA és az intézmények állításának megfelelően sérti-e az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését.

ii) A Törvényszék elemzésének értékelése

56. A jelen indítvány 47. pontjából kiderül, hogy az információ szükséges jellegének az intézmények általi megállapítását, és ennek következtében az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását az egyes vizsgálatok sajátos körülményeinek fényében kell értékelni. A Törvényszék által a megtámadott ítéletben végzett elemzés értékeléséhez tehát figyelembe kell venni a jelen ügy sajátos körülményeit.

57. A jelen ügyben megállapítható, hogy a vizsgálattal érintett időszakban a Giant csoportot és a Jinshan csoportot a GP közös vállalkozásukon keresztül egymással kapcsolatban állónak kell tekinteni. [25] Amint azt a Törvényszék megállapította, ebben az időszakban a GP volt az egyetlen kapcsolat e két csoport között. [26] Emellett ez a kapcsolat, mivel a Giant átruházta a GP-ben fennálló részesedését, éppen felbomlóban volt, ténylegesen a vitatott rendelet elfogadását megelőzően szakadt meg. [27] Eltekintve ettől a kapcsolattól, amely, mivel a Jinshan csoport is a kerékpárgyártás területén tevékenykedett, horizontálisnak volt minősíthető, az érintett időszakban a két csoport külön jogalany volt.

23 A szükséges információknak az intézmények részére történő benyújtása során az érdekelt felek lehetőségeik szerint elvárható eljárásának követelményével kapcsolatban lásd az alaprendelet végén található 18. cikk (3) bekezdésének szövegét. E tekintetben lásd még a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (5) bekezdését.

24 E tekintetben a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikkével kapcsolatban lásd a WTO vizsgálóbizottságának „Egyiptom – A Törökországból származó acélvasalatok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések” című, 2002. október 1-jén elfogadott jelentésének 7.244. és 7.245. pontját.

25 E tekintetben az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 143. cikkében szereplő, egymással kapcsolatban álló felek fogalmának meghatározására hivatkozik. Ez a meghatározás releváns akkor is, amikor az exportárnak az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti meghatározása érdekében „üzleti kapcsolat” fennállását kell megállapítani. A MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatvány és a dömpingellenes kérdőív is átveszi az egymással kapcsolatban álló felek e meghatározását.

26 Lásd a megtámadott ítélet 89. pontját

27 Ugyanott.

58. A két csoport egymással kapcsolatban álló felekként történő minősítése következtében a Bizottság saját gyakorlatának megfelelően arra kérte a Giant csoportot, hogy a Jinshan és a csoportjához tartozó valamennyi vállalkozás vonatkozásában egészítse ki a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt, és ezt követően a dömpingellenes kérdőívet.[28]

59. Az eljárás folyamán a Giant ugyanakkor arra hivatkozott, hogy a Jinshan csoporttal való kapcsolatának közvetett jellege miatt, amely kapcsolat a GP közös vállalkozásban fennálló érdekeltségre korlátozódik, nincs szükség ezen információk benyújtására, és semmiképpen sem tudja a Jinshan csoporthoz tartozó vállalkozások vonatkozásában kiegészíteni a MET iránti kérelmét, majd ezt követően a dömpingellenes kérdőívet.

60. Ugyanakkor, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben megállapította,[29] a Giant a saját csoportjához tartozó vállalkozásokra, köztük a GP-re vonatkozó valamennyi információt benyújtotta, és a Jinshan csoportra vonatkozó információkat is szolgáltatott. Egészen pontosan benyújtotta a Jinshan csoport konszolidált kimutatásait. Amint azt a Törvényszék megállapította, ezek az okiratok lehetővé tették az e csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás azonosítását, és a többi benyújtott információval együttesen értelmezve annak megállapítását, hogy a Jinshan csoport vállalkozásai közül kizárólag a GP közös vállalkozás valósított meg ügyleteket a Giant csoporttal a vizsgálattal érintett időszakban.

61. A Giant emellett benyújtotta a Jinshan igazgatótanácsának nyilatkozatát, amelyben ez utóbbi megerősítette, hogy az e két vállalkozás közötti egyetlen kapcsolat a GP közös vállalatban testesült meg, és hogy sem a Jinshan, sem bármely más leányvállalata nem állt semmilyen más kapcsolatban a Gianttal.[30]

62. A Törvényszék ezekre a körülményekre tekintettel állapította meg, hogy a Tanács, amikor a Giant exportárának meghatározásához a rendelkezésére álló adatokat használta, megsértette az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését.

63. Az EBMA azt állítja, hogy ez a következtetés téves.

64. Elsőként azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az nem vette figyelembe, hogy a Tanács azért alkalmazta „általános módon” az alaprendelet 18. cikkét a Giant csoporttal szemben, mivel ez utóbbi megtagadta a csoportja szerkezetére vonatkozó szükséges információk szolgáltatását.

65. E tekintetben ugyanakkor meg kell jegyeznem, hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének az EBMA által javasolt, a jelen indítvány 31. pontjában ismertetett értelmezésének, mely szerint az intézmények háromféle módon alkalmazhatják ezt a rendelkezést, sem a szóban forgó rendelkezés szövegében, sem az alaprendelet valamely más rendelkezésében, sem pedig az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatában nincs semmilyen alapja. Nem támasztja ezt alá a WTO szerveinek a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikkére vonatkozó döntéshozatali gyakorlata sem.

66. Ezzel szemben az EBMA állításával ellentétben több körülmény utal arra, hogy a jelen ügyben az intézmények kifejezetten a Giant csoport exportárainak meghatározására használták az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése értelmében rendelkezésükre álló adatokat.

28 Lásd az előző lábjegyzet végét. Lásd még a jelen indítvány 10. és 11. pontját, valamint a megtámadott ítélet 14–17. pontját.

29 Lásd a megtámadott ítélet 63–66. pontját.

30 Lásd a megtámadott ítélet 67. pontját.

67. Így, egyfelől a jelen indítvány 13. pontjában említett 2013. március 21-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Giantot arról, hogy az alaprendelet említett 18. cikkének (1) bekezdését szándékozik alkalmazni, és megállapításait konkrétan az exportár meghatározása tekintetében a rendelkezésére bocsátott adatok alapján fogja megtenni. Másrészt a vitatott rendelet (131) preambulumbekezdéséből kifejezetten kiderül, hogy „az exportár meghatározása érdekében az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazták”.

68. Másfelől, amint a jelen indítvány 47. és 48. pontjából kiderül, az információnak a szükséges jellegét nem elvont vagy „általános módon”, hanem a vizsgálattal megbízott hatóság által meghatározandó megállapítással, vagyis a jelen ügyben az exportár meghatározásával összefüggésben kell értékelni.

69. Természetesen szükség van arra, hogy az uniós intézmények már a vizsgálat kezdetétől megszerezzenek az exportáló gyártókhoz kapcsolódó vállalkozásokra vonatkozó bizonyos általános információkat ezen exportáló gyártók tényleges „behatárolása” érdekében, és anélkül, hogy igazolniuk kellene, hogy ezek az információk szükségesek az alaprendelet alapján történő döntéshozatalhoz.

70. Ugyanakkor, amint arra a jelen indítvány 60. pontjában rámutattam, a jelen ügyben a Törvényszék megállapította, hogy a Giant a saját csoportjához tartozó leányvállalatokra vonatkozó összes információ mellett a Jinshan csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás és az ez utóbbi csoport, valamint a Giant csoport között a releváns időszakban létrejött valamennyi ügylet azonosítását elősegítő információkat is benyújtott. Ilyen körülmények között az EBMA érvényesen nem állíthatta, hogy a Giant nem szolgáltatta a Jinshanra vonatkozó alapinformációkat. [31]

71. Ilyen feltételek mellett véleményem szerint el kell utasítani az EMBA által előterjesztett azon kifogást, mely szerint a Törvényszék nem állapította meg, hogy a Tanács „általános módon” alkalmazta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését a Giant csoporttal szemben.

72. Másodszor az EBMA kétségbe vonja a Törvényszéknek a Giant vizsgálat során tanúsított együttműködésére vonatkozó értékelését. Az EBMA lényegében azt állítja, hogy a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a Giant együttműködésének hiányában indokolt volt az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazása a Gianttal szemben.

73. E tekintetben emlékeztetnem kell arra, hogy amint a jelen indítványom 57. pontjában rámutattam, a Giant csoport és a Jinshan csoport között a GP-n keresztül fennálló kapcsolattól eltekintve a két csoport két külön jogalany, sőt két versengő csoport volt. A vizsgálat során, amikor a Bizottság arra kérte, hogy nyújtsa be a MET iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatványt és a dömpingellenes kérdőívet a Jinshan és a csoportjához tartozó vállalkozások vonatkozásában, a Giant éppen e helyzet miatt hivatkozott arra, hogy nem képes ilyen információk szolgáltatására.

74. Az ügyiratból kiderül, hogy a Bizottság valójában nem vette figyelembe a Giant hivatkozását arra, hogy nem képes a kért információk szolgáltatására. Ezzel szemben ragaszkodott ahhoz, hogy a Giant a Jinshan és a vállalatai vonatkozásában is töltse ki az említett nyomtatványokat, és a válasz elmaradása esetére kilátásba helyezte az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását.

31 A jelen ügy különbözik a 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet (T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271) alapjául szolgáló ügytől. Ebben az ítéletében a Törvényszék azt állapította meg, hogy az intézmények nem követtek el hibát, amikor az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében a rendelkezésükre álló adatokat használták, mivel az érdekelt fél elmulasztotta közölni két érintett csoport leányvállalatainak a nevét, ami azt jelentette, hogy azon felül, hogy teljes bizonytalanságot okozott a teljes vállalatcsoport pontos összetételére vonatkozóan, teljes körű és megbízható információkat sem szolgáltatott (lásd az ítélet 49. pontját).

75. Márpedig kétségtelen, hogy az említett nyomtatványok nagyon részletes kérdéseket tartalmaznak. Egy ilyen nyomtatvány megfelelő kitöltéséhez rendkívül részletes, sokszor bizalmas kereskedelmi adatokhoz kell hozzáférni. Általában egy vállalkozás nem fér hozzá (és a versenyjogi szabályok szerint nem is férhetne hozzá) egy vele versenyhelyzetben lévő csoport ilyen adataihoz. Ilyen körülmények között, még ha nem is kizárt, hogy a Giant megszerezhette a Jinshanra és csoportjára vonatkozóan kért adatok egy részét, akkor sem rendelkezhetett a Jinshanra és csoportjára vonatkozóan előírt nyomtatványok kitöltéséhez szükséges valamennyi információval.

76. Amint azt a fentiekben megemlítettem,[32] egy dömpingellenes vizsgálatban az érdekelt felek kötelesek ténylegesen, és maradéktalanul, a tőlük lehetőségeik szerint elvárható módon együttműködni. Többek között kötelesek benyújtani *a rendelkezésükre álló*, és az intézmények által a megállapításaikhoz szükségesnek ítélt valamennyi információt. Ugyanakkor az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazását az ügy körülményeinek figyelembevételével minden egyes esetben külön kell értékelni.

77. Márpedig a jelen ügyet egy meglehetősen sajátos helyzet jellemzi, amelyben: 1) a kapcsolatban álló felek közötti kapcsolat horizontális jellegű volt; 2) az említett felek közötti egyetlen kapcsolatot jelentő közös vállalkozás átruházás alatt állt, így a kapcsolat megszűnőben volt; 3) a szóban forgó érdekelt fél a vizsgálat során a saját adatai vonatkozásában teljes mértékben együttműködött, és a vele kapcsolatban álló félre vonatkozóan is szolgáltatott információkat; 4) arra hivatkozott, hogy nem képes az intézmények által a vele kapcsolatban álló félre vonatkozóan kért rendkívül részletes információk benyújtására.

78. Az ilyen helyzetben úgy vélem, hogy az intézményeknek figyelembe kellett volna venniük a Giant hivatkozását, mely szerint képtelen benyújtani a kért információkat, és adott esetben pontosítaniuk kellett volna, melyek azok az egyes információk, amelyek szükségesek a megállapításaik megtételéhez. Ezt követően vizsgálniuk kellett volna, hogy a Giant a tőle lehetőségei szerint elvárható módon hogyan tudta volna szolgáltatni ezeket az információkat.

79. E tekintetben egyrészről megjegyzem, hogy általában az intézmények feladata, hogy meghatározzák a vizsgálatban érintett felek számára, mely információkat kell benyújtaniuk.[33]

80. Másrészről meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjában a Törvényszék megjegyezte, hogy a Tanács sem írásban, sem a tárgyaláson nem tudta pontosan meghatározni, hogy a Giant által a Jinshan csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozóan a vizsgálatban benyújtott információkon túl még milyen kiegészítő információ szükséges a Giant csoport exportárának kiszámításához. E megállapítása alapján a Törvényszék azt a következtetést is levonta, hogy nem felróható a Gianttal szemben, hogy nem nyújtott be bizonytalan hivatkozások alapján szükségesnek nyilvánított információkat, annál is inkább, mivel a Giant és a Jinshan csoporthoz tartozó vállalkozások közötti kapcsolat hiánya egyértelműen kétségbe vonja a dömpingellenes kérdőív ez utóbbi vállalkozásokra vonatkozó kitöltésének szükségességére történő hivatkozást. E tekintetben megjegyzem továbbá, hogy a Bíróság előtti tárgyaláson ugyanezt a kérdést tették fel a Tanácsnak, amely ezúttal sem tudott kielégítő választ adni.

81. A vitatott rendelet (131) preambulumbekezdésének olvasatából kitűnik, hogy az intézmények szerint a Giantnak a Jinshan csoportnak a felülvizsgálati időszakban az érintett termék gyártásához, az Unióba irányuló exportértékesítéseinek mennyiségéhez és áraihoz kapcsolódó információkat kellett volna szolgáltatnia. Fellebbezésében az EBMA a vizsgálandó információk példájaként a Giant és a Jinshan csoport között esetlegesen fennálló, a piacok felosztásáról, vagy a közös árpolitikáról szóló

32 Lásd a jelen indítvány 47., 48., 53. és 54. pontját.

33 Lásd e tekintetben a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (1) bekezdését, amely többek között előírja, hogy a vizsgálattal megbízott hatóságoknak a vizsgálattal érintettek felek számára meg kell jelölniük „azokat az információkat, amelyeket [ez utóbbiaknak] szolgáltatni[uk] kell”.

megállapodásokra hivatkozik. Márpedig, ha ezek voltak azok az információk, amelyekre az intézményeknek a jelen ügynek a jelen indítvány 77. pontjában kifejtettekhez hasonló kivételes körülményei figyelembevételével szükségük volt, kifejezetten ezeket kellett volna kérniük, és meg kellett volna vizsgálniuk, hogy ezeket a Giant a tőle lehetőségei szerint elvárható módon észszerűen szolgáltatni tudta volna-e az általa benyújtott információkon felül. Ilyen körülmények között azonban az intézmények korábban nem hagyhatták figyelmen kívül mindazon részletes információkat, amelyeket a Giant benyújtott.

82. Ezzel kapcsolatban emlékeztetnem kell arra, hogy bár a dömpingellenes eljárás felei az alaprendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján főszabály szerint kötelesek választ adni a Bizottság kérdőívére, ugyanezen rendelet 18. cikke (3) bekezdésének szövegéből következik, hogy a más formában vagy más dokumentum keretében benyújtott információkat nem szabad figyelmen kívül hagyni, amennyiben e cikk négy feltétele teljesül.[34]

83. Az előző megállapításokból következik, hogy a Törvényszék nem értékelte tévesen a Giant együttműködését, és ezzel összefüggésben nem sértette meg az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését.

84. Harmadrészt az EBMA felrója a Törvényszéknek, hogy megsértette az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, amikor tévesen írta elő az intézmények felé azt a túlzott mértékű kötelezettséget, hogy bizonyítsák be az érintett termék gyártásában vagy értékesítésében részt vevő társult vállalatokra vonatkozóan megkövetelt alapinformációk szükségesség jellegét.

85. A fenti megállapításokból azonban az következik, hogy ezt a kifogást is el kell utasítani. Amint arra már több alkalommal rámutattam, kétségtelen ugyanis, hogy az intézmények feladata, hogy a megállapításaik elfogadása során értékeljék, hogy egy információ szükséges-e.

86. Ugyanakkor a jelen ügyben a Törvényszék megállapította, hogy a Giant szolgáltatott alapinformációkat a vele kapcsolatban álló vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek egy olyan különleges helyzetben, mint a jelen ügy, elegendőek voltak ahhoz, hogy az intézmények meghatározzák az exportárat.

87. Végezetül még válaszolni kell a Tanács által a válaszbeadványában előadott két érvre is. Először is azt az érvet, amely szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a kért információk nem voltak szükségesek, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel az a Törvényszék egyik ténymegállapítását vonja kétségbe. Másodszor, ami azt az érvet illeti, mely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az intézmények az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését alkalmazták, mivel a Giant csoport hamis és megtévesztő információkat szolgáltatott, meg kell állapítani, hogy ez az érv a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, tekintve, hogy ez az ítélet semmiféle ilyen megállapítást nem tartalmaz.[35]

88. A fenti megfontolások összességére tekintettel úgy vélem, hogy az EBMA által előterjesztett, az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi téves alkalmazásán alapuló kifogásokat el kell utasítani.

34 Lásd: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra InterpipeNikoTube és Interpipe NTRP ítélet, 150. pont (C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78). Ebben az ítéletben a Bíróság elfogadta a Törvényszék elemzését, amely a 2009. március 10-i Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítéletében (T-249/06, EU:T:2009:62, 90. és 91. pont) úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében amennyiben a fél elmulasztott a kérdőívre válaszolni, de más dokumentumban információt szolgáltatott, nem lehet neki felróni az együttműködés hiányát, ha először is az esetleges hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul az észszerűen pontos ténymegállapítást, másodszor az információkat időben nyújtják be, harmadszor azok ellenőrizhetők, negyedszer pedig a fél a legjobb tudása szerint járt el.

35 Épp ellenkezőleg, a Törvényszék a megtámadott ítélet 71–75. pontjában elemezte a Tanács által előadott tényeket, és ugyanezen ítélet 76. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy ezek a tények, függetlenül attól, hogy egyenként vagy egyszerre veszik őket figyelembe, a jelen ügyben nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Giant által szolgáltatott, az exportárra vonatkozó információk hamisak vagy megtévesztőek lettek volna.

2) A Törvényszék felülvizsgálati jogkörének túllépéséről

89. Az EBMA arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az intézmények helyébe lépett, amikor a részlegesen benyújtott bizonyítékokból következtetéseket vont le, és ezáltal megsértette az említett intézményeket megillető széleskörű mérlegelési jogkört, és túllépte a felülvizsgálati jogkörét.

90. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia. [36]

91. Márpedig meg kell említeni, hogy, noha az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek azon információk azonosítására is kiterjedően, amelyekre szükségük van a megállapításaik megtételéhez, ugyanakkor ez, amint az a jelen indítvány 54. pontjából kiderül, nem jelenti azt, hogy bármilyen információt követelhetnének valamely érdekelt féltől, vagy hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfelelően korlátlanul használhatnák fel a rendelkezésükre álló információkat.

92. A jelen ügyben a Törvényszék az ügyiratban szereplő tényezők, és az előtte lefolytatott eljárás során levont következtetések alapján megállapította, hogy a jelen ügyben fennálló különleges helyzetben a Tanács megsértette az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését. A Tanács ugyanis nem használhatta fel a Giant exportárának megállapítására a rendelkezésére álló információkat olyan helyzetben, amelyben egyrészről az ez utóbbi által szolgáltatott információk lehetővé tették ezen ár kiszámítását, másrészről pedig a Tanács nem tudta meghatározni, hogy e célból milyen további kiegészítő információkra lett volna szüksége.

93. Ilyen körülmények között nem gondolom, hogy a Tanács megsértette volna az intézmények mérlegelési jogkörét, és túllépte volna a felülvizsgálati jogkörét.

94. Mindezen fenti megállapításokból következik, hogy véleményem szerint az EBMA által előterjesztett fellebbezés első két jogalapját el kell utasítani.

B. A harmadik jogalapról

95. Harmadik jogalapjával az EBMA a megtámadott ítélet 79–91. pontját vitatja, amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Tanács a Giant által benyújtott, egyedi dömpingellenes vám iránti kérelem elutasításának indokaként nem hivatkozhatott a kijátszás kockázatára. A Törvényszék ezt a következtetését három indokra alapította.

96. Elsőként a Törvényszék rámutatott, hogy a Tanács megerősítette, hogy az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében előírt feltételeket nem vették figyelembe a Giant helyzetének vizsgálata során, és hogy ez az intézmény nem hivatkozott az alaprendelet egyetlen más olyan rendelkezésére sem, amely előírná, hogy a kijátszás kockázatának fennállása indokolhatja egy exportáló gyártó egyedi dömpingellenes vám iránti kérelmének elutasítását. Ilyen körülmények között a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács nem hivatkozhat erre a kockázatra a nemzeti vámtétel felperessel szembeni alkalmazásának indokául. [37]

36 Lásd többek között: 2016. április 7-i ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Hubei ítélet (C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2016:209, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A megtámadott ítélet 81. és 82. pontja.

97. Másodszor a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács az egyedi vámtétel megtagadását nem alapozhatta az „egymással kapcsolatban álló vállalkozások” fogalmában rejlő kijátszás kizárólag elméleti kockázatára. Indoklása alátámasztására a Törvényszék a WTO vitarendezési testületének a döntéshozatali gyakorlatára hivatkozott, amelynek értelmében annak kockázata, hogy az egyéni dömpingellenes vámtételek alkalmazása hatástalan lesz a dömpinggel szemben folytatott harcban, önmagában nem igazolhatja a nemzeti vámtétel alkalmazását az exportáló gyártókra. [38]

98. Harmadszor a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a vitatott rendelet meghozatalának időpontjában az intézmények rendelkezésére álló információk alapján ez utóbbiaknak mindenesetre meg kellett volna állapítania a kijátszás kockázatának hiányát a Giant csoport és a Jinshan csoport kapcsolatában. A Törvényszék különösen azt állapította meg, hogy a Giant GP-ben fennálló részesedésének megszüntetése jellegénél fogva a Giant csoport és a Jinshan csoport közötti egyetlen kapcsolat megszakadását jelentette, és így elhárította a két csoport között fennálló kapcsolat miatt fennálló kijátszás kockázatát. [39]

1. A felek kérelmeinek összefoglalása

99. Az EBMA először is úgy véli, hogy a Törvényszék azon következtetése, hogy a jelen ügyben az intézmények nem hivatkozhattak a kijátszás kockázatára, azon a téves előfeltevésen alapul, mely szerint a jelen ügy az exportár meghatározására irányul. [40]

100. Másodszor az EBMA szerint olyan egymással kapcsolatban álló vállalkozások esetén, mint amilyen a jelen ügyben a Giant és a Jinshan csoport, mindig fennáll a kijátszás kockázata, ha az egyik kapcsolt vállalkozás alacsonyabb dömpingellenes vámban részesül, mint ugyanebből a csoportból egy másik jogalany. Ebből következik, hogy a megtámadott ítéletben szereplő érvelés, mely szerint az egymással kapcsolatban nem álló felek közötti kijátszás kockázata elméleti jellegű, alapvetően elferdített és jogilag téves. Az intézményeknek a jelen ügyben egymással kapcsolatban álló vállalkozások általi kijátszással kapcsolatos aggodalmai tehát indokoltak. Emellett nem releváns a Törvényszék hivatkozása a WTO vitarendezési testületének a döntéshozatali gyakorlatára.

101. Harmadszor és végezetül az EBMA arra hivatkozik, hogy nem zárható ki, hogy a Giant és a Jinshan csoport a vizsgált időszakban olyan kapcsolatban álltak, amely meghaladta azt a mértéket, amely a Giant csoportra vonatkozó kérdőívekre adott válaszokból és a Jinshan konszolidált kimutatásokból kiderült.

102. A Tanács először is egyetért ezzel a jogalappal. Ezt követően hozzáteszi, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdését. E tekintetben megjegyzi, hogy e rendelet 9. cikke (5) bekezdésének e) pontja szerint a kijátszás veszélye az olyan nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó export esetében is fennállhat, mint Kína. Ezt e lehetőséget szabályozza az alaprendelet állami beavatkozás esetén. Pontosan ez volt a helyzet a Giant csoporttal, mivel a vizsgált időszakban a Jinshan 33%-a a kínai kormány tulajdonában állt, amely információt egyébként a Giant csoport nem közölt a vizsgálat során. Az említett rendelet 9. cikke (5) bekezdésének e) pontja szerinti kijátszás kockázatát a vitatott rendelet 114. cikke is említi.

103. A Giant mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a harmadik jogalap elfogadhatatlan, mivel éppúgy, mint az első és második jogalap, véleménye szerint a tények értékelésére vonatkozik, amely nem tartozik a Bíróság fellebbezéssel kapcsolatos hatáskörébe. A Giant másodlagosan azt állítja, hogy a harmadik jogalap megalapozatlan.

38 A megtámadott ítélet 83. és 84. pontja, valamint a WTO vitarendezési testületének e pontokban hivatkozott jelentései.

39 A megtámadott ítélet 85–89. pontja.

40 Lásd a jelen indítvány 32. pontját.

2. Értékelés

104. Mindenekelőtt az ítélkezési gyakorlat alapján, amelyre a jelen indítvány 40. pontjában emlékeztettem, kell megvizsgálni a Giant által hivatkozott, az EBMA harmadik jogalapjára vonatkozó elfogadhatatlansági kifogást.

105. E tekintetben úgy vélem, kétség sem férhet ahhoz, hogy a jelen indítvány 99. és 100. pontjában összefoglalt első két kifogás olyan jogkérdéseket vet fel, amelyeket a Bíróság a fellebbezésben elbírálhat. Ez a két kifogás ugyanis a Törvényszék indoklásának két jogi előfeltevését vonja kétségbe. A második kifogás emellett a megtámadott ítéletben található, a WTO vitarendezési testületének a döntéshozatali gyakorlatára történő hivatkozás relevanciáját is vitatja.

106. Ezzel ellentétben a jelen indítvány 101. pontjában összefoglalt harmadik kifogás azt a megtámadott ítélet 89. pontjában található ténymegállapítást vonja kétségbe, mely szerint a GP közös vállalkozás volt az egyetlen kapcsolat a Giant csoport és a Jinshan csoport között. Ezt a kifogást tehát elfogadhatatlannak kell minősíteni.

107. Érdemben először is megállapítom, hogy az első kifogást, mely szerint a Törvényszék abból a téves előfeltevésből indult ki, hogy az ügy az exportár meghatározására vonatkozik, az általam a jelen indítvány 64–67. pontjában kifejtett megfontolások fényében el kell utasítani. E megfontolásokból ugyanis kiderül, hogy ez az előfeltevés nem téves.

108. A többi kérdésben megállapítom, hogy az EBMA az érvelésével ténylegesen nem vonja kétségbe a megtámadott ítélet 85. pontjában az ezt követő 86–88. pontban megjelölt tények alapján tett azon megállapítást, mely szerint *a vitatott rendelet meghozatalának időpontjában* az intézmények rendelkezésére álló információk *mindenesetre* elegendőek voltak a Giant csoport és a Jinshan csoport kapcsolatában a kijátszás kockázata hiányának megállapításához. Az EBMA külön nem vitatja jogilag a Törvényszék által a megtámadott ítélet 89. pontjában tett megállapítást, mely szerint a Giant GP-ben fennálló részesedésének megszüntetése jellegénél fogva alkalmas volt arra, hogy ennek a kijátszásnak a kockázatát elhárítsa.

109. Márpedig ez a megállapítás már önmagában elegendő ahhoz, hogy megalapozza a megtámadott ítélet 90. pontjában szereplő következtetést, mely szerint a jelen ügyben a Tanács a Giant egyedi dömpingellenes vám iránti kérelmének elutasítása indokául nem hivatkozhatott volna a kijátszás kockázatára.

110. Ebből következik, hogy még ha a megtámadott ítélet 82–84. pontjában szereplő megfontolások tévesek is lettek volna, a megtámadott ítélet 90. pontjában foglalt következtetés akkor is érvényes marad. Ilyen körülmények között az e pontokra irányuló érveket véleményem szerint hatástalannak kell minősíteni.

111. Végül a Tanács azon érvelésével kapcsolatban, amelyet a jelen indítvány 102. pontja foglal össze, emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 172. cikkének, 174. cikkének, 178. cikke (1) bekezdésének, valamint a 178. cikke (3) bekezdése második mondatának az együttesen értelmezett rendelkezései alapján az e rendelet 172. cikkének megfelelően benyújtott válaszbeadvány nem irányulhat arra, hogy a fellebbezésben felhozottaktól elkülönülő és önálló indokok alapján kérje a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel ilyen indokokat csak csatlakozó fellebbezés keretében lehet felhozni.[41]

41 E tekintetben lásd: 2016. november 10-i DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet (C-449/14 P, EU:C:2016:848, 97–102. pont); 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet (C-45/15 P, EU:C:2017:402, 20–22. pont).

112. Márpedig meg kell állapítani, hogy a harmadik jogalapja keretében az EBMA egyszer sem hivatkozott az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének megsértésére. Ilyen körülmények között úgy vélem, hogy a Tanács által a válaszbeadványában hivatkozott kifogás a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló elkülönülő és önálló kifogásnak minősül, amelyet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

113. Mindenesetre úgy vélem, hogy e kifogás egyben megalapozatlan is. A Tanács ugyanis ténylegesen nem hivatkozhatott egy olyan rendelkezésnek – az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének – a megsértésére, amelyet, ahogyan azt a Törvényszék előtt maga is elismerte [42], a jelen ügyben a Gianttal kapcsolatban nem alkalmaztak. Emellett a vitatott rendelet (114) preambulumbekezdésére történő hivatkozás nyilvánvalóan az összefüggésekből kiragadott, tekintve, hogy e preambulumbekezdés kizárólag az alaprendelet releváns rendelkezéseinek megemlítésére korlátozódik.

114. A fentiek összességéből következik, hogy véleményem szerint az EBMA harmadik jogalapját szintén el kell utasítani, és hogy ennek következtében a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

VII. Végkövetkeztetések

115. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasolom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az European Bicycle Manufacturers Association-t (EBMA) kötelezi a saját költségein felül a Giant (Kína) Co. Ltd. költségeinek viselésére.

3) Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament maguk viselik saját költségeiket.

42 Lásd a megtámadott ítélet 82. pontját.